

ΚΑΤΩ Η ΤΡΙΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

- ⌞ Διαγραφή του Χρέους
- ⌞ Εθνικοποιήσεις και Εργατικός Έλεγχος
- ⌞ Έξω από το σφαγείο Ευρώ και Ε.Ε.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟ

Υπάρχει διέξοδος απ' τη σημερινή αφόρητη κατάσταση; Αυτό το ερώτημα βασανίζει σήμερα εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους, άνεργους, φτωχούς, νέους. Ιδιαίτερα μετά τα πρόσφατα γεγονότα στην Κύπρο, που σηματοδοτούν μια νέα όξυνση της καπιταλιστικής κρίσης, φέρνοντας τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία αντιμέτωπους με θανάσιμους κινδύνους.

Καταρρέει η «ανάπτυξη» Νέος γύρος άγριων μέτρων

Μετά από φασιστικούς εκβιασμούς του ελληνικού λαού και αφού είχε προηγηθεί άγρια καταστολή των αγώνων, ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και η «τσόντα» της ΔΗΜΑΡ έστησαν τελικά στα πόδια της την τρικομματική συγκυβέρνηση, υπό την εποπτεία της Ε.Ε. Και αφού μας ανακοίνωσαν την «σταθεροποίηση» και τη «βελτίωση του κλίματος», άρχισαν μια γεμπελική προπαγάνδα (μαζί με τα ΜΜΕξαπάτησης) για την «ανάπτυξη» που... απογειώνεται!

Όμως το παραμύθι καταρρέει. Τα πρωτογενή πλεονάσματα (απ' όπου με αγωνία γαντζώνεται η τρικομματική) όχι μόνο δεν φέρνουν ανάπτυξη αλλά καταστρέφουν κάθε δυνατότητα γι' αυτή, αφού απαιτούν πετσόκομμα δαπανών και λεηλασία του εισοδήματός μας. Οι «ξένες επενδύσεις» ηχούν σαν αστείο, με την οικονομία σ' αυτά τα χάλια. «Επενδυτές» εμφανίζονται -κάτω από τρικομματικές επευφημίες- μόνο για να λεηλατήσουν (κατά προτίμηση δημόσιο πλούτο), φέρνοντας περιβαλλοντικές καταστροφές (π.χ. Χαλκιδική) και μηδαμινά «οφέλη» στα κρατικά ταμεία. Τα κρατικά έσοδα καταρρέουν, η ύφεση επελαύνει ακάθεκτη, η ανεργία έγινε πια καλπάζουσα λευχαιμία.

Το Μνημόνιο 3 απέτυχε (κι αυτό). Ο ελληνικός καπιταλισμός δεν «ανασαίνει» από πουθενά. Η διάλυση της παραγωγής (βιομηχανία, γεωργία) βαθαίνει, αποφιλώνοντας ό,τι είχε απομείνει. Σημαντικές επιχειρήσεις φεύγουν η μια πίσω απ' την άλλη. Και κυρίως, η μαζική καταστροφή της εργατικής δύναμης και της ειδικευσης των εργαζομένων (ιδιαίτερα των νέων) στη χωματερή της ανεργίας, η παράδοση της οικονομίας στο χάος της «αγοράς», χωρίς κανένα σχέδιο, αφαιρούν κάθε βάση αντιστροφής της κατάστασης. Τα πράγματα γίνονται ακόμα χειρότερα, όσο η κρίση σε Ευρωζώνη/Ε.Ε. χειροτερεύει.

Μόνη προοπτική για τον ελληνικό καπιταλισμό είναι να καταρρέει σε μια οικονομική και κοινωνική έρημο, φορτώνοντας ανελέητα την κρίση του στους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Ν' αναζητεί σωτηρία σε όλο και πιο βάρβαρα μέτρα, όπως η διαρκής μείωση μισθών (πάνε πια στα 300 Ευρώ), μετατρέποντας όλη τη χώρα σε κάτεργο, σε απέραντη Ειδική Οικονομική Ζώνη.

Ανεργία-τέρας. Ατέλειωτα λουκέτα και απολύσεις. Εκατοντάδες χιλιάδες απλήρωτοι εργαζόμενοι. «Συγχώνευση», συρρίκνωση, διάλυση κάθε κοινωνικής υπηρεσίας (νοσοκομεία, σχολεία, σχολές). Εκατομμύρια συνάνθρωποι μας κάτω απ' το όριο της φτώχειας. Νοικοκυριά χωρίς ηλεκτρικό, στον 21^ο αιώνα. Απελπισμένοι ασθενείς χωρίς φάρμακα. Ουρές αστέγων και πεινασμένων στα συσσίτια. Παιδιά που λιποθυμούν από υποσιτισμό στα σχολεία. Κύμα απόγνωσης και αυτοκτονιών... Οι εργαζόμενοι μετατρέπονται σε δουλοπάροικους, η κοινωνία σε κόλαση, η ανθρωπιστική κρίση εξαπλώνεται. Καμιά μερίδα της αστικής τάξης και των πολιτικών της επιτελείων δεν μπορεί ν' αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση. Η επιβίωση γίνεται μια καθημερινή μάχη - και είναι πια μόνο στα δικά μας χέρια, σ' έναν αγώνα ζωής ή θανάτου που πρέπει να δώσουμε παντού!

Αγριεύει η κρίση Σφαγείο η Ευρωζώνη / Ε.Ε.

Με τα δραματικά γεγονότα στην Κύπρο, Ευρωζώνη και Ε.Ε. αποκαλύφθηκαν ότι δεν είναι τίποτε άλλο από κυνικά τέρατα, εκβιαστές, μαφιόζοι και αποικιοκράτες, που καταστρέφουν οικονομίες και δουλαιοποιούν χώρες, για να διασφαλίσουν τα συμφέροντα των τραπεζιτών–τοκογλύφων και του μεγάλου κεφαλαίου στην Ευρώπη, των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών με ηγέτη τη Γερμανία.

Έτσι όμως κατέρρευσε κι ένα καπιταλιστικό «ιερό και όσιο», η διασφάλιση της ατομικής ιδιοκτησίας των καταθέσεων. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές λένε πια ωμά: **ανοίξτε τα βιβλιάρια, φέρτε ό,τι έχετε!** Πλέον για την αντιμετώπιση της «κρίσης χρέους» δεν θα επιστρατεύονται μόνο όλο και πιο βάρβαρα Μνημόνια – αλλά πειρατικές επιδρομές για ν' αρπάξουν ό,τι υπάρχει, χωρίς να πολυνοιάζονται για τις... διατυπώσεις! Σύντομα αυτές οι επιδρομές θα επεκταθούν στις καταθέσεις των λαϊκών στρωμάτων.

Χειροτερεύει έτσι η – ήδη πολύ ασταθής – κατάσταση σ' όλη την Ευρωζώνη/Ε.Ε. Ύφεση και χρέη «σκάνε» πλέον στον «σκληρό πυρήνα» της (Γαλλία, Ολλανδία κ.α.). Η ανεργία μεγαλώνει δι-

αρκώς. Η βαθιά πολιτική κρίση στην Ιταλία, η νέα «πολεμική» διαχείριση της «κρίσης χρέους», φέρνουν τεράστια αδιέξοδα και ανταγωνισμούς στο προσκήνιο, στις πλάτες των εργαζομένων και των λαών. **Το Ευρώ καταρρέει**, αφήνοντας πίσω του κατεστραμμένες οικονομίες και ανθρώπινα ερείπια. Το εργατικό κίνημα στην Ευρώπη πρέπει να προετοιμάζεται για το ενδεχόμενο μιας διάρρηξης της Ευρωζώνης – και σε κάθε περίπτωση να οργανώσει την απεπιθέσή του στα εξοντωτικά Μνημόνια.

Και εν μέσω αυτών των εξελίξεων, οι δοσίλογοι της τρικομματικής (κι όλη η ντόπια «συμμορία του ευρώ»), αφού υπερπήφισαν στο Πούρογκρουπ την καταστροφή της Κύπρου, επιχαίρουν για την «τιμωρία» της. Πατί έτσι δήθεν «δικαιώνονται», γιατί κανείς δεν πρέπει να διανοηθεί να ψελλίσει το παραμικρό ΟΧΙ στην Τρόικα – οι ίδιοι πάντως «δεν είναι τυχοδιώκτες», δεν θα μας βάλουν επουδενί σε τέτοιες «περιπέτειες»!

Κάτω το Κράτος «Έκτακτης Ανάγκης»

Χάνοντας τα κοινωνικά της στηρίγματα, η τρικομματική κυβέρνηση προσπαθεί να κρατηθεί στην εξουσία επιβάλλοντας ένα καθεστώς ζόφου και τρόμου, φασιστικοποιώντας τη δημόσια ζωή. Επιστρατεύσεις απεργιών, «διαρροές» για κατάργηση των απεργιών και ωμές παρεμβάσεις στα συνδικάτα, ουσιαστική απαγόρευση/ποινικοποίηση συγκεντρώσεων, διαδηλώσεων και καταλήψεων, μαύρη λογοκρισία και «στρατηγική έντασης». Και ακόμα, προσπάθεια ντε φάκτο νομιμοποίησης των βασιανιστηρίων και κτηνώδης μεταχείριση των μεταναστών. Πάνω κι απ' την Χρυσή Αυγή (που καλύπτουν κι ενισχύουν οι κρατικοί μηχανισμοί), **σε πραγματική ακροδεξιά αναδεικνύεται η πατρία Σαμαρά–Βενιζέλου–Κουβέλη, που με την επίφαση των «δημοκρατικών θεσμών» εξαπολύουν μια τερατώδη κρατική καταστολή.**

Είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου, με αποφασιστικούς αγώνες, με κάθε σύγκρουση και θυσία που θα χρειαστεί, εργαζόμενοι και νεολαία να τσακίσουμε αυτό το σιδηρόφραχτο καθεστώς, να επιβάλλουμε στην πράξη τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες μας.

ΝΑ Μεσόγειος – Μ. Ανατολή: κίνδυνος ανάφλεξης

Η όξυνση της παγκόσμιας κρίσης, οι γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί («παλιών» και «αναδυόμενων» δυνάμεων), ο έλεγχος των κοιτασμάτων φυσικού αερίου και πετρελαίου και των δρόμων διακίνησής τους, έχουν βάλει το φτιλί των επεμβάσεων και πολέμων στην ευρύτερη περιοχή. Η ελάχιστη συγκαλυμμένη επέμβαση των ιμπεριαλιστών στη Συρία, οι ανοιχτές απειλές τους ενάντια στο Ιράν που πυκνώνουν, η στροφή του Ισραήλ σε συμμαχία με την Τουρκία για να εξυπηρετηθούν αυτά τα επιθετικά σχέδια (αφήνοντας την ελληνική και κυπριακή μπουρζουαζία «επί ξύλου κρεμάμενες»), εγκυμονούν τεράστιους κινδύνους. Είναι εγκληματική αυταπάτη ότι δήθεν οι ιμπεριαλιστές της Ε.Ε. θα διασφαλίσουν τις ισορροπίες και την ειρήνη. Οι εργατικές τάξεις και οι λαοί της περιοχής πρέπει να είναι σε εγρήγορση, για ν' αποτρέψουν με την κοινή, διεθνιστική τους δράση νέες επεμβάσεις και πολεμικά σφαγεία.

Σε αδιέξοδο ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ

Το ΚΚΕ συνεχίζει, όλο και περισσότερο, τη διασπαστική πολιτική του, οδηγώντας μόνο σε αποτυχίες και απογοήτευση. Κύριο μέλημα της ηγεσίας του, όχι η ενίσχυση των αγώνων αλλά η εκλογική ενδυνάμωση και ο ανταγωνισμός του με τον ΣΥΡΙΖΑ!

Ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει ό,τι μπορεί για να σκορπίσει τις ελπίδες που του εναπόθεσαν εκατομμύρια κόσμοι. Μαζεύει όλους τους αποτυχημένους πολιτικάντηδες. Δεν κάνει ουσιαστικά τίποτα για να οργανώσει τους αγώνες, περιοριζόμενος να σκιαμαχεί από τα έδρανα της Βουλής και στο εσωτερικό των «θεσμών», περιμένοντας την εξουσία να πέσει στα χέρια του σαν «ώριμο φρούτο». Όλο και πιο «υπεύθυνος», δίνει πιστοποιητικά νομιμοφροσύνης σε εκπροσώπους του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού (Ομπάμα, Σόιμπλε, εφοπλιστές κ.α.). Εγκαταλείπει ακόμα και το αόριστο σύνθημα της «αριστερής κυβέρνησης», μιλώντας όλο και περισσότερο για μια κυβέρνηση «κοινωνικής/εθνικής σωτηρίας», που θα διαχειριστεί όσο πιο απαλά γίνεται μια κρίση που γιγαντώνεται μέρα με τη μέρα – επομένως, μια κυβέρνηση εκ των προτέρων καταδικασμένη σε ναυάγιο. Σπέρνει εξαιρετικά επικίνδυνες αυταπάτες.

Οι διαρκείς ανακολουθίες του, η προσήλωσή της ηγεσίας του στο Ευρώ, ιδιαίτερα μετά τα γεγονότα στην Κύπρο, δείχνουν το αδιέξοδό του. Όχι μόνο γιατί δεν υπάρχει διαπραγμάτευση μέσα στο Ευρώ, αλλά κυρίως γιατί δεν ανακόπτεται η κατέρρευση του βιοτικού μας επιπέδου χωρίς σύγκρουση με τον καπιταλισμό και τους αστικούς θεσμούς.

Να μην γίνουμε δουλοπάροικοι Ή ΑΥΤΟΙ Ή ΕΜΕΙΣ

Μπροστά στην οικονομική και κοινωνική καταστροφή που συντελείται, δεν χωράνε μισόλογα και ημίμετρα. Απέναντι σ' αυτούς που κατάργησαν κάθε νομιμότητα, δεν χωράει κανένας σεβασμός. **Για να σωθούμε, πρέπει να τους κάνουμε ό,τι μας κάνουν, «να απαλλοτριώσουμε τους απαλλοτριωτές».** Διέξοδος υπάρχει, αν την αναζητήσουμε με κριτήριο τα συμφέροντα και τις ανάγκες των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας.

1. Άμεση κατάργηση όλων των Μνημονίων και βάρβαρων μέτρων, των αποικιοκρατικών Δανειακών Συμβάσεων.

2. ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΥΡΩ ΚΑΙ Ε.Ε.

Η «σωτηρία» από τους «εταίρους» μας αποδείχτηκε ύφεση και κατάρρευση χωρίς τέλος. Μας εκβιάζουν με την «χρεοκοπία», αλλά ήδη την εφαρμόζουν – κομμένη και ραμμένη στα μέτρα του κεφαλαίου, των τραπεζιτών και κερδοσκόπων. Γιατί τι είναι το δι-αρκές κόψιμο μισθών και συντάξεων, η ανεργία-καρκίνος ή όταν δουλεύουμε μήνες απλήρωτοι, παρά η δική μας απόλυτη χρεοκοπία και εξόντωση;

Δεν υπάρχει μέλλον όσο μένουμε μέσα στο σφαγείο του Ευρώ και της Ε.Ε., δήθεν να... «διαπραγματευόμαστε» με τους χασάπηδες μας! Όσο ανεχόμαστε τη μετατροπή μας σε σύγχρονο προτεκτοράτο, που τα πάντα κουμαντάρουν διορισμένοι επίτροποι και τα ντόπια τσιράκια τους, με παχυλούς μισθούς. Μόνο σπάζοντας με τους εκβιασμούς τους μπορούμε να περιορίσουμε τη ζημιά, να διατηρήσουμε τον έλεγχο της κατάστασης, προς όφελος των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Να παλέψουμε για να πάρουμε στα χέρια μας τον πλούτο που εμείς οι εργαζόμενοι παράγουμε, το χρήμα απ' όπου κι αν βρίσκεται, για να εξασφαλίσουμε σ' όλους εργασία, στέγη και ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο. Γιατί η πραγματική αιτία της κόλασης που ζούμε (και που θα χειροτερεύει συνεχώς) είναι η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού και η διαχείρισή της τόσα χρόνια απ' αυτές τις πολιτικές δυνάμεις. Είναι αυτό το σάπιο και καταστροφικό σύστημα που πρέπει να ξεφορτωθούμε. Γι' αυτό πρέπει να συγκρουστούμε με το καπιταλιστικό σύστημα και το αστικό κράτος – να παλέψουμε ενάντια στις οικονομικές και πολιτικές αλυσίδες του Ευρώ και της Ε.Ε. – να διαλύσουμε την αντιδραστική Ε.Ε. και να προχωρήσουμε στο χτίσιμο μιας Ενωμένης Σοσιαλιστικής Ευρώπης των εργαζομένων.

3. ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ – ΠΑΥΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΙΤΕΣ-ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΥΣ.

Κάθε ευρώ που πάει σε τόκους και χρεολύσια, κόβεται από μισθούς, συντάξεις, υγεία, παιδεία, κοινωνική ασφάλιση, δημόσια αγαθά και υπηρεσίες. Αρκετά άρμεξαν επί-τέλους από το χρέος οι ντόπιοι και ξένοι τοκογλύφοι, που το κράτος ταΐζει με πακέτα δεκάδων δις! Να σταματήσουμε την υποθήκευση του μέλλοντός μας. Να σταματήσουμε άμεσα να πληρώνουμε το χρέος, για να βρεθού-ν πόροι για μια άλλη πορεία της οικονομίας, για την επιβίωση της κοινωνίας.

4. ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ & ΤΟΜΕΩΝ-ΚΛΕΙΔΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ. ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΑΝΤΟΥ.

Τίποτα δεν θα μείνει όρθιο αν αφήσουμε την οικονομία κάτω απ' τη διαχείριση αυτών που καταστρέφουν την παραγωγή, τις υποδομές, την καταναλωτική δύναμη αλλά και το μορφωτικό-τεχνικό

επίπεδο των εργαζομένων και των νέων. Δεν μπορούν να υποσχεθούν παρά μόνο περισσότερα λουκέτα και ανεργία, μισθούς πείνας και εργάτες-σύγχρονους σκλάβους. Ο μόνος δρόμος είναι να εθνικοποιήσουμε τους τομείς-κλειδιά της οικονομίας (ενέργεια, πρώτες ύλες, συγκοινωνίες, τηλεπικοινωνίες και όλες τις βασικές υποδομές, κοινωνικές υπηρεσίες, μεγάλα εργοστάσια, εμπορικές και κατασκευαστικές επιχειρήσεις κ.λπ.) – και πρώτα και κύρια τις τράπεζες, που τις έχουμε ήδη «διασώσει» (βλ. χρυσοπληρώσει) με αμέτρητα δις! Όλα αυτά πρέπει να γίνουν δημόσια περιουσία και να λειτουργούν κάτω από τον έλεγχο εκλεγμένων και ανακλητών επιτροπών των εργαζομένων και των καταναλωτών (όχι μεγαλοσυνδικαλιστών γραφειοκρατών).

Είναι αυτό αναγκαίο; ΝΑΙ – γιατί μόνο έτσι μπορούμε να σώσουμε τις θέσεις εργασίας, να επανεκκινήσουμε την οικονομία μ' ένα σχέδιο κάλυψης των επείγουσων κοινωνικών αναγκών. Όχι με ανοησίες για «ανάπτυξη» μέσω της αεριτζιδικής «επιχειρηματικότητας».

Είναι αυτό εφικτό; ΝΑΙ – γιατί εμείς παράγουμε τον πλούτο, εμείς έχουμε συμφέρον από την ορθολογική διαχείρισή του. Κανένας «ειδικός», τεχνοκράτης ή μεγαλοκαπιταλιστής, καμία κυβέρνηση που μένει στα πλαίσια αυτού του καθεστώτος δεν μπορεί και δεν θέλει να το κάνει για εμάς.

Σε Ελλάδα, Κύπρο, Ευρώπη

Σύγκρουση - Εξέγερση Παντού

Για 3 χρόνια, η ελληνική κοινωνία συγκλονίστηκε από ένα τεράστιο κύμα αγώνων. Κανένας απ' αυτούς δεν πήγε χαμένος: έφθειραν σε βάθος τα μνημονιακά/αστικά κόμματα, μεγάλωσε η συνειδητοποίηση για το τι πραγματικά αντιμετωπίζουμε και πως μπορούμε να νικήσουμε.

Σήμερα, σ' όλη την Ευρώπη, εργαζόμενοι και νεολαία βγαίνουν ξανά στο προσκήνιο, με αγώνες για να σωθούν από την καπιταλιστική κρίση. Σε Βουλγαρία και Σλοβενία, οι κυβερνήσεις κατέρρευσαν από τις λαϊκές κινητοποιήσεις. Η απόρριψη του Ευρώ και της Ε.Ε. εξαπλώνεται, απελευθερώνοντας νέες δυνάμεις. Μαζί με το κενό στρατηγικής των ευρωπαϊών καπιταλιστών/ιμπεριαλιστών, μαζί με την πολιτική κρίση που αποσταθεροποιεί όλη την Ε.Ε., δίνεται έτσι η δυνατότητα για τη δική μας αντεπίθεση, για ένα πανευρωπαϊκό κύμα αγώνων και εξεγέρσεων.

Η εμπειρία, όμως, μας διδάσκει. Η νίκη δεν θα έρθει με λόγια

στη Βουλή, ελπίζοντας σε «σωτήρες» ή σε μια «άλλη» κυβέρνηση. Αλλά δεν θα έρθει ούτε και μόνο μ' ένα εκρηκτικό ξέσπασμα, αν αυτό είναι ανοργάνωτο και χωρίς προοπτική...

Κάθε μέρα που χάνουμε, μεγαλώνει και η δική μας ευθύνη. Χρειαζόμαστε πρόγραμμα και οργάνωση, ένα σχέδιο αγώνων. Σε κάθε χώρο δουλειάς και σωματείο, να υπερασπιστούμε με νύχια και με δόντια όλα τα δικαιώματά μας, ενάντια στις επιθέσεις των αφεντικών, που τσαλαπατούν δικαιώματα, αξιοπρέπεια, ζωές. Να χτίσουμε δομές αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης, για την αντιμετώπιση των ζωτικών προβλημάτων επιβίωσης, όχι μέσα από την υποκρισία και ελεημοσύνη της «φιλανθρωπίας» αλλά με διεκδικητικούς αγώνες. Να ενώσουμε τις διάσπαρτες αντιστάσεις σε κέντρα αγώνα, συντονίζοντας και γενικεύοντας την πάλη μας. Να οργανώσουμε τη Γενική Πολιτική Απεργία Διαρκείας, τη δική μας εξέγερση, ξεπερνώντας την αδιέξοδη, εγκληματική πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Να συγκρουστούμε μέχρι

τέλους με το «τέρας» του Κράτους Έκτακτης Ανάγκης, που στραγγαλίζει τις ελευθερίες μας.

Δεν υπάρχει για μας εύκολος δρόμος. Η επιλογή ξεκαθαρίζει μέρα με τη μέρα. Ή θα αφήσουμε τους κανίβαλους του συστήματος να διαχειρίζονται την κατάρρευση, ενώ εμείς θα βουλιάζουμε στην εξαθλίωση και την απόγνωση – ή θα χαράξουμε πορεία σύγκρουσης μ' αυτό το σάπιο σύστημα, για να

επιβάλλουμε τις δικές μας λύσεις. Μια σύγκρουση που πρέπει να την πάμε μέχρι τέλος, μέχρι τη ρίζα του κακού. Ο δρόμος για να σωθούμε δεν περνάει μέσα από εκλογές ή αυταπάτες για λύσεις εντός του πλαισίου του συ-

στήματος.

Χρειάζεται να επιβάλλουμε μια επαναστατική κυβέρνηση των εργαζομένων, **τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία**, τη δική μας εξουσία, για να εφαρμόσουμε ένα άμεσο Πρόγραμμα Σωτηρίας. Μια οικονομία πλήρως αναδιαρθρωμένη, όπου τα μέσα παραγωγής και ο παραγόμενος πλούτος θα είναι κοινωνική ιδιοκτησία, με κριτήριο τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι τα κέρδη μιας χούφτας καπιταλιστών. Ένα καθεστώς βασιζόμενο στον έλεγχο, τη συμμετοχή, τις αποφάσεις όλων των «από κάτω». Στην επέκταση και όχι τον περιορισμό των ελευθεριών (συνδικαλισμού, τύπου, έκφρασης κ.α.). Στο δημοκρατικό σχεδιασμό όλων των βασικών επιλογών (επενδύσεις, ενέργεια, διατροφή, περιβάλλον κ.λπ.). Στην ελεύθερη συνεργασία των λαών της Ενωμένης Σοσιαλιστικής Ευρώπης, όχι στο «πειθαρχείο» της καπιταλιστικής Ε.Ε.

Αυτή είναι η μόνη διέξοδος από τη βαρβαρότητα του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος, αυτό είναι το αυθεντικό περιεχόμενο του Σοσιαλισμού (και όχι τα εκτρώματα του «υπαρκτού σοσιαλισμού»). Και για να τα επιβάλλουμε πρέπει να χτίσουμε **μια νέα επαναστατική δύναμη**, τη μόνη εγγύηση για να συγκρουστούμε αποτελεσματικά μ' αυτό το σύστημα, τους υπηρέτες και το κράτος του.

**Για μια Επαναστατική Κυβέρνηση των Εργαζομένων
ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟ**

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

www.okde.gr - ergatikipali@okde.gr

